

[Marianne Bentsen-Pedersen]

sende sine forslag til kommissionen for at få dem belyst dér. Jeg er glad for, at statsministeren siger, det ikke skal være en kommission, der skal sidde hverken 15 eller 20 år.

Jeg er også meget glad for de 4 ting, statsministeren nævnte til sidst: kvalitet, ytringsfrihed, demokrati og decentralisering. Jeg synes nok, der her er nogle elementer for kommissionen at tage fat på, men som sagt, der er stadig væk lidt tilbage. Det skal der sikkert også være.

Noget af det, der blev nævnt fra socialdemokratiet, var det om hovedbetænkningen, som jeg har nævnt.

De konservative kom ind på, at vi ikke behøver at lade alle forslag gå til mediekommissionen. Det er jeg også glad for at de konservative vil fremhæve.

Fremskridtspartiet talte meget om, at det var imod pressestøtte, fordi folk skulle have deres frie valg. Det synes jeg er en underlig modstrid. Netop fordi vi ikke har pressestøtte, har vi ikke det udbud af aviser, som vi måske kunne fortjene, og det kan betyde, at folk ikke har det frie valg, som fremskridtspartiet åbenbart sætter så stor pris på. Det forstår jeg altså ikke helt.

Om fremskridtspartiets dagsordensforslag vil jeg gerne sige, at vi naturligvis vil stemme det ned. Det siger næsten det modsatte af, hvad vi mener. Det ligger helt naturligt i forlængelse af vores politik på området, at vi ikke kan stemme for det forslag.

Til hr. Arne Melchior, som altså er gået, ville jeg ellers gerne have sagt – men det kan være, han læser det – at jeg glæder mig til næste gang, jeg skal diskutere folkeskole med hr. Arne Melchior. Så er jeg spændt på, om hr. Arne Melchior har dette mod til at turde kaste sig ud i det ukendte og til at eksperimentere, men det kan jeg få bekræftet eller afkræftet senere.

Hr. Arne Melchior siger også, at man skal passe på ikke at give kommissionen besked om, hvilke resultater den skal komme frem til. Det kan jeg da godt være enig i. Jeg regner med, at det drejede sig om dagsordensforslaget, som han ikke vil stemme for, og ikke om noget af det, jeg kom med i starten, hvor jeg netop stillede det op som et spørgsmål: er det det, den skal arbejde med? Der var ikke noget om, at det var det, den skulle nå frem til.

Statsministeren påpeger, at det er underligt, man siger, at det er en stor kommission, der er tale om, og man så samtidig ønsker, at der skal flere medlemmer ind i den. Det synes jeg egentlig ikke er i modstrid. Når den nu er så stor, kunne man godt sige, at der alligevel mangler nogen. Det betyder ikke, at vi ikke fortsat mener, den er rigeligt stor. Hvis man havde valgt en anden model, ville vi selvfølgelig ikke være kommet med de ønsker om at få den udvidet yderligere.

Jeg er meget glad for det, der er sagt om det danske sprog og den danske film og det danske fjernsyn. Vi kan helt tilslutte os, at man bruger flere midler til at lave danskproduceret fjernsyn fremfor at få alt det importerede stof, som for det meste er fyld.

Men som sagt: tak for en god debat. Jeg håber, vi kan se resultaterne af den, når mediekommissionen nu går i gang med sit arbejde.

Ole Espersen (S):

Jeg skal kun motivere, hvorfor vi i min gruppe vil stemme imod det fremsatte dagsordensforslag. Vi har en tradition her i landet for, at når der nedsættes en regeringskommission med en bred sammensætning af personer og organisationer, hvor vi ved, at interesserne kan være modstående en gang imellem, så giver vi ikke et direktiv med hensyn til det resultat, der skal nås. Vi siger, hvilke problemstillinger der skal tages op, hvilke hensyn der skal tages, måske, men selve resultatet overlader vi til kommissionen. Det er en tradition, vi synes vi skal bevare, og derfor kan vi ikke gå ind for det dagsordensforslag, som blev fremsat af fremskridtspartiets ordfører.

Øllgaard (V):

Jeg skal ikke forlænge debatten – den i øvrigt gode og nyttige debat – med ret mange sætninger, kun lige føje to til mine betragtninger omkring det folkelige. Min frygt gik på, at selv om kommissionen vitterlig bliver bred, når den kommer til at bestå af så mange medlemmer, så er den omstændighed, at der sidder en masse eksperter, en masse organisationsrepræsentanter, efter min formening ikke ensbetydende med, at der er folkelig dækning i kommissionen. Jeg er klar over, at det emne, jeg her strejfer, er det ikke